

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/88/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122200039
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7122200039.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: G. D., U.. XX.X.XXXX, R. H. L., K. XXXX/X, zastúpený JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanému: W. D.L., U.. XX.X.XXXX, R. H. L., K. XXXX/X, zastúpený JUDr. Monikou Meňhertovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o povolenie obnovy konania, o návrhu na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 14. februára 2022 sp.zn. 15C/1/2022

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 15C/1/2022-83 zo dňa 14.2.2022 vo výroku I. o odmietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, vo výroku III. o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo výroku IV. o náhrade trov konania.

O d m i e t a odvolanie proti výroku II. o zamietnutí návrhu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15C/201/2016-536 zo dňa 11.8.2020.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným uznesením návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15C/201/2016 odmietol, návrh žalobcu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15C/201/2016-536 zo dňa 11.8.2020 zamietol, návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe na povolenie obnovy konania, ktorú žalobca podal tvrdiac existenciu nových skutočností a dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a tiež tvrdiac možnosť vykonať dôkazy, ktoré nemohli byť vykonané v pôvodnom konaní a môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie (§ 397 písm. a/ a b/ CSP). Argumentoval tým, že v pôvodnom konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva boli nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom skutkový stav, z ktorého vychádzali súdy v pôvodnom konaní, bol založený prioritne na skutočnosti, že žalobca sa nezdržoval v nehnuteľnostiach, ktoré boli predmetom vyporiadania a s ohľadom na účelné využitie veci tieto boli prikázané žalovanému.

3. Žalobu na obnovu konania odôvodnil tým, že dňa 3.12.2020, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, sa mu narodila dcéra Natália, ktorá má od svojho narodenia v predmetných nehnuteľnostiach svoj domov a nehnuteľnosti obýva jeho rodina. Poukázal na čestné vyhlásenie H. Š., matky maloletej U. a zároveň jeho partnerky, že od septembra 2020 býva na adrese K. XXXX/X H. L., t.j. v nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom zrušenia a vyporiadania podielového

spoluvlastníctva. V nehnuteľnosti okrem jeho maloletého dieťaťa býva aj jeho otec D. D., ktorý požiadal Sociálnu poisťovňu o priznanie starobného dôchodku. Dôkazy týkajúce sa týchto dvoch osôb, ktoré majú zraniteľné postavenie v spoločnosti (maloleté dieťa a osoba vyššieho veku), nebolo možné predložiť súdu prvej inštancie, keďže maloletá U. sa narodila až po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Rovnako až po rozhodnutí súdu prvej inštancie dňa 30.11.2020 uzavrel pracovný pomer so spoločnosťou DEKRA Slovensko s.r.o. s miestom výkonu práce v Košiciach a následne dňa 7.10.2021 uzatvoril pracovnú zmluvu so spoločnosťou TATRA TRUCK s.r.o. s miestom výkonu práce Krásny Brod, a to na dobu neurčitú. Uvedené skutočnosti môžu preňho privodiť priaznivejšie rozhodnutie, pretože dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý súd nezruší a nevyporiada podielové spoluvlastníctvo prikázaním veci alebo jej predajom a rozdelením výťažku, je aj skutočnosť, že v dotknutej nehnuteľnosti má maloleté dieťa spoluvlastníkov vytvorený svoj domov. Zároveň žiadal odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 15C/201/2016 zo dňa 11.8.2020, ako aj rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/91/2020 zo dňa 21.10.2021.

4. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal uloženia zákazu žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami, a to s rodinným domom súpisné č. XXXX, postavenom na parcele registra „C“ č. 5660 a s parcelami registra „C“ č. 5660 s výmerou 102 m² - zastavané plochy a nádvorcia a č. 5661/1 s výmerou 299 m² - záhrady, zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. E. G., najmä tieto predať, scudziť, darovať nehnuteľnosti alebo ich časti alebo akokoľvek ich zaťažovať právami v prospech tretích osôb, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15C/1/2022. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že síce nevie preukázať priamy úmysel žalovaného scudziť alebo zaťažiť nehnuteľnosť, ale ak by vyčkával, kým bude prevod povolený alebo nehnuteľnosti zaťažené, jeho právne postavenie by sa natoľko zhoršilo, že by nemalo zmysel domáhať sa súdnej ochrany. Tvrdil, že už v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva záujem žalovaného vyplynul iba z finančnej motivácie predať nehnuteľnosť tretej osobe a v súčasnosti mu tak nebráni nič predať akémukoľvek záujemcovi nehnuteľnosti, keďže je ich výlučným vlastníkom.

5. O žalobe na povolenie obnovy konania súd rozhodol v zmysle ust. § 397 a nasl. CSP tak, že túto odmietol uznesením v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. e/ CSP, keď dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 písm. a/ a b/ CSP (ostatné dôvody obnovy konania ani tvrdené neboli - poznámka odvolacieho súdu).

6. Uzavrel, že všetky skutočnosti a dôvody pre povolenie obnovy konania boli už žalobcom uvádzané v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15C/201/2016 (kde bol žalovaným), napr. aj v záverečnej reči jeho právnej zástupkyne, keď advokátka žalobcu priamo do zápisnice o pojednávaní uviedla „.....Žalovaný sa vrátil z Anglicka na Slovensko a spoločne so svojím otcom býva v nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto sporu. Vzhľadom k tomu, že so svojou družkou čakajú dieťa, plánuje žiť v predmetnom dome aj so svojou družkou a dieťaťom. Žalobca naopak žije sám, nemá rodinu, s ktorou by mohol viesť spoločnú domácnosť. Žalobca sa nikdy nesprával ako vlastník, o dom sa nestaral, neplatil daň z nehnuteľnosti a nikdy nepreukázal skutočný záujem o nehnuteľnosť. Všetky náklady na údržbu nehnuteľnosti znášal len žalovaný, pričom je aj naďalej schopný to zabezpečiť..... O tom, že žalobca nemá v úmysle nehnuteľnosť užívať, ale jeho záujem je daný len finančnou motiváciou, svedčí aj fakt, že žalobca už predal časť záhrady a je možné očakávať, že v prípade prikázania nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu, tieto rovnako odpredá..... Naproti tomu žalovaný už tohto času v nehnuteľnosti býva, iné nehnuteľnosti nevlastní, zakladá rodinu a reálne plánuje v nehnuteľnosti život spoločne so svojou rodinou a svoju solventnosť preukázal.....“. Z rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 11.8.2020 vyplynulo, že tvrdenie zástupkyne žalovaného (v tomto konaní žalobcu), že sa natrvalo presťahoval na územie Slovenskej republiky a že v súčasnosti žije v nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania, čaká rodinu, lebo jeho družka je tehotná a predal nehnuteľnosť v Prakovciach, nebolo žiadnym dôkazom v konaní preukázané. V intenciách uvedeného aj krajský súd ako odvolací súd vo svojom rozsudku zo dňa 21.10.2021 konštatoval v bode 22. rozsudku, že žalovaný (v tomto konaní žalobca) síce k podanému odvolaniu pripojil fotokópie listín, a to tehotenský preukaz zo dňa 15.6.2020, zápisnicu o určení otcovstva s vyhlásením rodičov dieťaťa doposiaľ nenarodeného a notársku zápisnicu zo dňa 2.10.2018, na tieto však odvolací súd neprihliadol, nakoľko tieto neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

7. Súd zdôraznil, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať svoje tvrdenia v pôvodnom konaní, významné z hľadiska rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a pokiaľ si túto dôkaznú

povinnosť nesplnil, neunesol dôkazné bremeno. Ak následne dôkazy o ním tvrdených skutočnostiach predložil v odvolacom konaní, odvolací súd už na ne neprihliadol, nakoľko neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Uzavrel preto, že žalobca v žalobe na povolenie obnovy konania neoznačil žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré bez svojho zavinenia nemohol použiť alebo navrhnúť vykonať v pôvodnom konaní a neuplatnil tak žiaden z taxatívne vymenovaných dôvodov, zakladajúcich prípustnosť obnovy konania. Doplnil ešte, že nespokojnosť žalobcu s rozhodnutím súdu nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

8. Z dôvodu odmietnutia žaloby o povolenie obnovy konania zamietol návrh na povolenie odkladu vykonateľnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

9. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol v zmysle ust. § 324 ods. 1, 3, § 325, § 326 a § 329 CSP a tento návrh zamietol z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Konštatoval, že bolo povinnosťou žalobcu osvedčiť potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, resp. osvedčiť existenciu obavy, že by exekúcia bola v budúcnosti ohrozená, avšak túto povinnosť si nesplnil. Návrhu pritom nie je možné vyhovieť len na základe domniek či úvah o možnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže jedným z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov vyplývajúcej z tej skutočnosti, že aspoň v minimálnej miere musí byť zrejmé, že žalovaný skutočne koná alebo mieni konať tak, že si to vyžaduje okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia. Žalobca pritom v návrhu neuviedol žiadne konkrétne právne úkony, ktoré by žalovaný po meritórných rozhodnutiach súdu vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva ako výlučný vlastník nehnuteľnosti vykonal, prípadne zamýšľal vykonať a ktoré by smerovali k scudzeniu nehnuteľnosti. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie dokonca nebol podaný ani návrh príslušnému katastru na zápis zmeny vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a na liste vlastníctva boli zapísané obe sporové strany ako podielovní spoluvlastníci vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, nepriznal mu náhradu trov konania.

12. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že súd povolí obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 15C/201/2016 v spojení s konaním vedeným pred Krajským súdom v Košiciach pod sp.zn. 3Co/91/2020, povolí odklad právoplatnosti a vykonateľnosti predmetných rozhodnutí a zároveň nariadi neodkladné opatrenie v zmysle podaného návrhu, eventuálne navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K obnove konania uviedol, že v pôvodnom konaní žalovaný účinne nepoprel tvrdenia žalobcu, a preto nebolo jeho povinnosťou predkladať na svoje tvrdenia dôkazy. Irelevantné je preto tvrdenie, že dôkazy neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Napriek tomu žalobca v odvolacom konaní predložil predmetné dôkazy. Žalobca teda v žalobe na obnovu konania predložil nové dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Skutočnosť, že do nehnuteľnosti sa narodilo dieťa, je novým dôkazom, ktorý v čase pôvodného konania neexistoval a nebolo ho možné objektívne predložiť súdu. Pokiaľ má dieťa v spornej nehnuteľnosti svoj domov, ide o dôvod hodný osobitného zreteľa pre nezrušenie a nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Ním predložené dôkazy teda môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

13. K odkladu vykonateľnosti a právoplatnosti rozhodnutí vydaných v pôvodnom konaní žalobca uviedol, že súd nerozhodol o celom predmete konania, pretože rozhodol iba o odklade vykonateľnosti vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 11.8.2020, pričom mal rozhodnúť aj o odklade vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu a o odklade právoplatnosti vo vzťahu k obom rozhodnutiam.

14. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca vytýkal súdu, že nevzal na zreteľ rozhodnutia súdov o zákaze nakladať s nehnuteľnosťami (rozhodnutie KS Trenčín sp.zn. 5Co/278/2014, KS Prešov sp.zn. 18Co/44/2015 a KS Trenčín sp.zn. 17Co/255/2016), podľa ktorých nie je nevyhnutné preukázať úmysel osoby disponovať s nehnuteľnosťou podniknutím konkrétnych právnych krokov, pretože práve vyčkávanie by bolo kontraproduktívne a nariadenie neodkladného

opatrenia až po faktických krokoch by stratilo svoju podstatu. Poukázal tiež na to, že na LV č. XXXX sú zapísané dve plomby, z ktorých jedna plomba je zapísaná na základe rozhodnutia súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a druhá plomba je vyznačená na základe neznámeho rozhodnutia.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. V plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutým uznesením, keďže neboli dané zákonom stanovené dôvody pre povolenie obnovy konania a ani pre nariadenie neodkladného opatrenia, keď žalobca nepreukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Zhodne so súdom prvej inštancie uviedol, že žalobca svoje tvrdenia uvádzané v žalobe o obnovu konania riadne neuplatnil a nepreukázal v prvoinštančnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15C/201/2016, a teda neunesol dôkazné bremeno. Tiež uviedol, že v súčasnosti je nad prípustnú mieru obmedzený samotným žalobcom a členmi jeho rodiny vo výkone svojho vlastníckeho práva, keď títo sa neoprávnene naďalej zdržiavajú v nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, kat. úz. E. G., a bránia tak žalovanému v akomkoľvek užívaní a nakladaní s nehnuteľnosťou.

16. Žalobca v replike a žalovaný v duplike zotrvali na svojich vyjadreniach v odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

18. Uznesenie je vo výrokoch I., III. a IV. vecne správne, preto ho odvolací súd v tomto rozsahu zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia v tejto časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu, v zmysle ktorého žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná (§ 413 ods. 1 písm. e/ CSP), pretože nie sú dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP, z ktorých dôvodov bolo potrebné túto žalobu odmietnuť. Rovnako sa stotožňuje aj so záverom súdu o nesplnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu nepreukázania potreby bezodkladne upraviť pomery strán sporu, ktorá skutočnosť má za následok zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

21. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

22. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Je ňou prelomený princíp záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia ako jednej zo záruk právnej istoty, a preto ju zákon umožňuje len v mimoriadnych prípadoch z mimoriadnych dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v ust. § 397 CSP.

23. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní vecí alebo nesprávnosti procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

24. Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu

na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a/ CSP).

25. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania, v zmysle judikatúry do vyhlásenia rozsudku. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru.

26. Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. b/ CSP).

27. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o dôkazy, ktoré tu existovali už v pôvodnom konaní, ale z objektívnych dôvodov sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ide teda o situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možno vykonať (napr. nemožnosť vykonať výsluch svedka pre jeho zdravotný stav, strata alebo zničenie listiny a pod.). Ak sa po právoplatnom skončení konania ukáže, že v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať a zároveň je tento dôkaz spôsobilý privodiť strane oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b/ CSP.

28. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že skutočnosti, ktoré nastali až po právoplatnom skončení konania vo veci a dôkazy o nich nemôžu byť dôvodom pre obnovu konania so zreteľom na ust. § 217 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia v spojení s ust. § 354 CSP, v zmysle ktorého na konanie o odvolaní sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

29. Súd prvej inštancie dôsledne skúmal existenciu podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 písm. a/ a b/ CSP (dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. c/ až f/ tvrdené neboli - poznámka odvolacieho súdu) a dospel k správne mu záveru, že žalobcom uvádzané skutočnosti a dôkazy nemožno subsumovať pod žiaden z vyššie uvedených dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania z dôvodov, ako ich súd podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

30. Skutočnosti uvádzané žalobcom, ktoré mali pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, žalobca uvádzal už v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/201/2016, avšak o týchto skutočnostiach do vyhlásenia uznesenia súdu o skončení dokazovania nepredložil dôkazy a pokiaľ tieto dôkazy následne predložil v odvolacom konaní, odvolací súd na ne nemohol prihliadnuť, lebo nešlo o novoty v zmysle § 366 CSP. Bol to teda žalobca, ktorý zavinil nemožnosť vykonať dôkazy preukazujúce ním tvrdené skutočnosti, rozhodujúce z hľadiska rozhodnutia v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a nie je tak splnená podmienka, že ide o skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní.

31. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že maloleté dieťa sa narodilo až po rozhodnutí súdu prvej inštancie dňa 3.12.2020, a preto o tejto skutočnosti nemohol predložiť rodný list, odvolací súd uvádza, že žalobca v postavení žalovaného už v pôvodnom konaní uplatnil procesnú obranu, v zmysle ktorej so svojou družkou čaká dieťa a plánujú žiť spoločne v predmetnej nehnuteľnosti, teda skutočnosť, že v predmetných nehnuteľnostiach bude mať vytvorený svoj domov maloleté dieťa v blízkej budúcnosti uplatnil už v konaní na súde prvej inštancie, avšak na túto skutočnosť nebolo možné prihliadnuť z dôvodu nesplnenia si dôkaznej povinnosti žalobcom v postavení žalovaného v pôvodnom konaní tak, ako bolo

vyššie uvedené. Z tohto pohľadu nemožno považovať rodný list dieťaťa za dôkaz, ktorý by mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ak by si totiž bol žalobca splnil svoju dôkaznú povinnosť ohľadne tvrdenia o očakávanom narodení dieťaťa včas, a nie až v odvolacom konaní, táto skutočnosť by mohla byť zohľadňovaná pri rozhodovaní v spore.

32. Aj ďalšie žalobcom tvrdené skutočnosti, a to, že sa vrátil natrvalo zo zahraničia na územie Slovenskej republiky, že mieni bývať so svojom priateľkou a dieťaťom v predmetnej nehnuteľnosti, že žalovaný sa nestará o nehnuteľnosť, že v dome býva so svojím otcom, sú skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak ohľadne nich neuniesol dôkazné bremeno.

33. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj dôvodov uvedených v napadnutom uznesení, správny je záver súdu prvej inštancie, že žalobca neuvádza žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ani dôkazy, ktoré nemohli byť vykonané v pôvodnom konaní, a možno ich vykonať v súčasnosti, pričom môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie, z ktorého dôvodu vecne správne rozhodol, ak žalobu na obnovu konania podľa ust. § 413 ods. 1 písm. e/ CSP odmietol ako zjavne nedôvodnú.

34. Odvolací súd ešte k odvolacej námietke žalobcu, že ním tvrdené skutočnosti v pôvodnom konaní neboli účinne popreté žalovaným, a preto nemal povinnosť tieto dokazovať uvádza, že túto obranu mohol žalobca uplatniť v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/201/2016 a jej (ne)dôvodnosťou by sa zaoberal odvolací súd v konaní sp. zn. 3Co/91/2020. Ako vyplýva z rozhodnutia sp. zn. 3Co/91/2020, odvolací súd uzavrel, že tvrdenia žalobcu, že sa presťahoval na územie Slovenskej republiky a v súčasnosti žije v nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, čaká rodinu, nakoľko družka je tehotná a predal nehnuteľnosť v Prakovciach, žiadnym spôsobom nepreukázal. Ak by teda odvolací súd mal za to, že ide o neúčinne popreté tvrdenia, a teda o nesporné, o ktorých nie je potrebné vykonať dokazovanie, bol by takýto záver vyjadrený v jeho rozhodnutí.

35. V štádiu rozhodovania o prípustnosti žaloby o povolení obnovy konania neprináleží súdu prehodnocovať hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

36. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku I. o odmietnutí návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/201/2016.

37. O odmietnutí odvolania proti výroku II., ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15C/201/2016-536 zo dňa 11.8.2020 odvolací súd rozhodol podľa ust. § 386 písm. c/ CSP, v zmysle ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

38. Ako vyplýva z ust. § 357 písm. j/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia. Odvolanie je teda prípustné iba proti uzneseniu, ktorým súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia a keďže v prejednávanej veci bol návrh na odloženie vykonateľnosti zamietnutý, proti tomuto uzneseniu zákon odvolanie nepripúšťa, z ktorého dôvodu ho bolo potrebné odmietnuť.

39. K odvolacej námietke žalobcu, že nebolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/91/2020 odvolací súd uvádza, že výrokom tohto rozsudku nebola uložená žiadna povinnosť na plnenie, a keďže v zmysle § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosťou súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, o aké rozhodnutie v prípade rozhodnutia odvolacieho súdu sa nejedná, nemal o čom súd prvej inštancie rozhodovať.

40. K odvolacej námietke žalobcu, že súd neodložil právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 15C/201/2016-536 zo dňa 11.8.2020 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/91/2020 zo dňa 21.10.2021 odvolací súd poukazuje na ust. § 412 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, môže súd na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. V prípade vyššie uvedeného rozhodnutia okresného súdu išlo o rozhodnutie, ktoré ukladalo aj povinnosť plniť, a preto neprichádzalo do úvahy odloženie jeho právoplatnosti, opätovne teda súd nemal o čom rozhodovať, nemohol právoplatnosť rozsudku odložiť a za daného stavu rozhodovanie o odložení právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu je bez právneho významu.

42. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď tento výrokom III. napadnutého rozhodnutia zamietol, keďže neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia.

43. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

44. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

45. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

46. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

47. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

48. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

49. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

50. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená.

51. Predpokladom nariadenia neodkladných opatrení po začatí konania je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania - poznámka odvolacieho súdu).

52. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariadených počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; t.j. či ide o zásah primeraný.

53. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

54. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je teda aj osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu obavy ohrozenia budúcej exekúcie, ak doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie vo veci samej, predstavuje celkom výnimočné opatrenie, ktoré musí byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu tak, že o to viac musia byť aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z ohrozenia výkonu pre žalobcu priaznivého rozhodnutia ohľadne ním tvrdeného nároku, ktorý takisto musí byť osvedčený.

55. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyžadovaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a predložených dôkazov a strany sporu nemusia byť vypočítané a súd nie je povinný vykonávať ani žiadne iné dokazovanie.

56. Význam toho, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie je podstatný v prípade odvolania proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový a právny stav, ktorý tu bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a nemôže prihliadnuť na zmeny, ktoré nastali po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie.

57. V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, t.j. nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov strán, ani obavu z ohrozenia budúcej možnej exekúcie, keď neosvedčil žiadne konanie žalovaného, svedčiace o jeho úmysle nakladať s nehnuteľnosťou spôsobom vymedzeným v navrhovanom neodkladnom opatrení, z ktorých dôvodov nie je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

58. Zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, a teda potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán nie je možné odvodiť iba z abstraktnej možnosti žalovaného nakladať so svojim majetkom. Nebezpečenstvo vzniku bezprostredne hroziacej ujmy musí byť teda reálne a musí bezprostredne hroziť, a teda obava musí vždy vychádzať z konkrétneho konania žalovaného a túto žalobca musí osvedčiť. V opačnom prípade nemožno do vlastníckych práv žalovaného zasiahnuť a pomery medzi stranami, aj keď len dočasne, upraviť tak výnimočným a závažným procesným prostriedkom, akým je neodkladné opatrenie.

59. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov, ani z aktuálneho LV č. XXXX, katastrálne územie E. G., ktorý je verejne prístupný, nevyplývajú žiadne skutočnosti, svedčiace o tom, že by žalovaný vykonával akékoľvek právne alebo faktické úkony smerujúce k nakladaniu s dotknutou nehnuteľnosťou spôsobom vymedzeným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda žalobca neosvedčil úmysel žalovaného nakladať s nehnuteľnosťami spôsobom, vyžadujúcim si okamžitý zásah zo strany súdu nariadením neodkladného opatrenia.

60. Odvolací súd zároveň dopĺňa, že vzhľadom na odmietnutie žaloby na obnovu konania nie je osvedčené ani právo žalobcu, ktorého ochrany sa domáha navrhovaným neodkladným opatrením vzhľadom na skutočnosť, že právoplatným rozhodnutím súdu bolo určené výlučné vlastníctvo dotknutých nehnuteľností v prospech žalovaného.

61. Za situácie, že žalobca neosvedčil právo, ktorému sa má poskytnúť ochrana a neosvedčil ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

62. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie aj vo výroku III. v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

63. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o náhrade trov prvoinštančného konania, z ktorého dôvodu odvolací súd potvrdil aj výrok IV. o náhrade trov prvoinštančného konania.

64. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

65. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).